

Teren placu Władysława Targalskiego jest pozostałością pierwszej normalnotorowej linii kolejowej, przeprowadzonej przez Bytom w roku 1869. Zwana Koleją Prawego Brzegu Odry, łączyła Wrocław z Dziedzicami. Po podziale Górnego Śląska między Polskę i Niemcy została zamknięta w 1942 roku. Torowisko zlikwidowano na początku lat 30., a tereny przeznaczono pod zabudowę. Dłuższe pierzeje placu zajmuje głównie zabudowa modernistyczna z lat 30. XX wieku. Wzdłuż ulicy Kraszewskiego (do 1945 roku Hakubastrasse) znajduje się zespół typowych dla tamtego okresu domów mieszkalnych. Przeciwległą pierzeję, wzdłuż ulicy Powstańców Warszawskich (do 1945 roku Gartenstrasse), zajmuje oprócz domów mieszkalnych gmach Komendy Miejskiej Policji. Powstał jako część Zakładu Opiekuńczego św. Józefa, znajdującego się przy ulicy Piekarskiej 59. Od północy plac zamyka aleja Legionów, za którą dawne torowisko przechodzi w spacerową Aleję Marka. Po jej lewej stronie, tuż za skrzyżowaniem, widoczny jest neogotycki gmach konwiktów biskupiego dla chłopców z 1900 roku, projektu Paula Jackischa (obecnie Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych). Z prawej strony Aleję Marka zamyka ogrodzenie cmentarza Mater Dolorosa. Przeciwległą pierzeję placu stanowi ulica Nawrota, za którą, na dalszej części dawnego torowiska, stoi odsłonięty w 1968 roku Pomnik Wolności. Plac Targalskiego stanowi miejsce rekreacyjne dla mieszkańców oraz osób odwiedzających miasto. Elementy małej architektury oraz różnorodna roślinność składająca się z drzew oraz krzewów stanowi miejsce do odpoczynku.

targalskiego